

عنوان مقاله:

بازتاب دیدگاه شاعر در نحو منظومه ویس و رامین

محل انتشار:

متن شناسی ادب فارسی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مسعود فروزنده - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهرکرد

امین بنی طالبی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

شعر آمیزه‌ای از اندیشه و صور خیال است. اندیشه های شاعر، زبان اوست که در قالب شعر بیان شده است و به ذهن مخاطب متبادر می شود. جهان بینی شاعر و کیفیت تبیین امور، در ساخت جمله های او تأثیر می گذارد. در نتیجه هر کدام از سبک ها و ژانرهای ادبی، الگوهای دستوری مشخصی را برمی گزینند. این الگوهای دستوری در واقع بیان کننده نوع دیدگاه و ذهنیت حاکم بر آن سبک و یا موضوع ادبی هستند. عوامل دستوری که تفاوت های دیدگاه و نگرش مؤلف را نسبت به موضوع یا مؤلفه‌ای در متن نشان می دهد، بسیارند اما در این مقاله به دو عامل وجهیت و متغیرهای زمان در مثنوی ویس و رامین اشاره می شود. هدف این پژوهش، روشن ساختن دیدگاه و نگرش فخرالدین اسعد گرگانی در به کارگیری فعل ها، قیده‌ها، صفت ها و نیز چینش واژگان و انعکاس صدای وی در نحو جمله هاست. نتایج حاصل از تحلیل های انجام شده بیانگر این است که نگرش شاعر تابعی است از غلبه رویداد محوری، و استفاده وی از قیده‌های زمان حال، بیانگر واقع گرایی و اطمینان او درباره موضوع داستان است. صفات و خصوصیات فخرالدین، رویکردی مطلق گرا و برابر دارد و از طریق ارجاع کلام به «لحظه سخن گفتن» و کاربرد زمان مضارع و قیده‌های تأکید و ایجاب، باور قطعی و مسلم شاعر نسبت به موضوع عشق و پیامدهای آن نشان داده می شود.

کلمات کلیدی:

سبک، وجهیت، متغیر زمان، ویس و رامین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1182847>

